



Π.Μ.Σ.: «ΜΟΝΤΕΛΑ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ»

2^ο ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ

Θέμα: «Δομές, μοντέλα, διαδικασίες, τεχνικές και εργαλεία υποστήριξης της συστημικής ανάπτυξης σχολικών μονάδων.

Η μηχανική της μετάβασης στην Παιδαγωγική Αυτονόμηση της Σ.Μ.»

Οι νέες μορφές κοινωνικής ανάπτυξης και οι συνεπακόλουθες κοινωνικές προκλήσεις, απαιτούν, για τη διαχείρισή τους, εξίσου νέες μορφές διαδικασιών οργάνωσης, λειτουργίας, συνεργασίας, εργασίας και υποστήριξης.

Το σύνθετο επικοινωνήμα «περί αυτονομίας των σχολικών μονάδων», έρχεται να προστεθεί σε ένα μακρύ κατάλογο πολιτικών επιλογών παράδοξης διαχείρισης ενός ακόμα καθολικού αιτήματος της λειτουργικά διαφοροποιημένης και πολύπλοκης σύγχρονης κοινωνίας.

Ερωτήματα του είδους: «πώς συνδέω την αυτονομία με διαδικασίες συλλογικής καθοδήγησης;», «πώς συνδέω την ελευθεροφροσύνη με τους περιορισμούς της δημοκρατικής οργάνωσης», «πώς ενδυναμώνω την αυτοδιάθεση/ χειραφέτηση παράλληλα με την ενσυναίσθηση/αλληλεγγύη», μεταξύ άλλων, θέτουν συχνά αμείλικτα ερωτήματα σε σχέση με τις πραγματικές προθέσεις της εκπαίδευσης και τις πραγματικές της δυνατότητες παρέμβασης στην ανάπτυξη των ανθρώπων και της κοινωνίας.

Πρόκειται για ερωτήματα που εάν τεθούν χωρίς τη συστημική αντίληψη νοημοσύνη, κινδυνεύουν να οδηγήσουν σε νέες αδιέξοδες εκδοχές γραφειοκρατικού αυταρχισμού, περιορισμών της πρωτοβουλίας, φόβου της συνεργασίας.

Το σύνθημα περί αυτονομίας των σχολικών μονάδων δημιουργεί ασύμβατους συνειρμούς με τη φύση των ίδιων των κοινωνικών και παιδαγωγικών πραγμάτων, παραπέμποντας συνδηλωτικά σε μια μορφή

καθολικής αυτονομίας: την αυθυπαρξία ή ακόμα και την αυθυποστασία. Και ως εκ τούτου στον φόβο εγκατάλειψης.

Συχνά, η αυτονομία όταν προβάλλεται εσφαλμένα και καθ' υπερβολή ως συνώνυμο της αυθυπαρξίας ή αυθυποστασίας έχει ως αποτέλεσμα τον αποκλεισμό του σχολικού οργανισμού και την αποκοπή του από λογικές και στρατηγικές εξωτερικής υποστήριξης, στη διαρκή διαδικασία ανάπτυξης του, ως μιας συστημικής ενδυνάμωσης σε όλα τα επίπεδα πρόβλεψης, οργάνωσης και λειτουργίας, με στόχο την επίτευξη ενός ποιοτικά άρτιου έργου/αποτελέσματος.

Στη συζήτηση αυτή αντιπαρατίθενται εκ νέου οι διαφορετικές αντιλήψεις για την κοινωνία και τη λειτουργία της, ενώ η απουσία της κουλτούρας του αναστοχασμού διευκολύνει αρνητικά στερεότυπα και αμυντικά αντανακλαστικά. Για τους συντελεστές, τις δυνατότητές τους και την αποστολή τους. Κοντολογίς, η μηχανιστική αντίληψη με την οργανική και αμφότερες με τη συστημική και πολύπλοκη, ως αυτοαναφορική και αυτοποιητική, διαδικασία σε περιβάλλοντα δίκτυα νοήματος και αξίας.

Στην συστημική της θεώρηση, η έννοια της αυτονομίας είναι περισσότερο αλληλεπιδραστική και ποιοτικά ευρύτερη από αυτή της «αυθυπαρξίας ή αυθυποστασίας», εφόσον εννοεί τη λειτουργική και νοηματική διάκριση, αλλά ταυτόχρονα και την ανάδειξη και αναγνώριση της διαφοράς ως πρόθεσης καθολικής συμπερίληψης. Υποστήριξη σε αυτό το εννοιολογικό πλαίσιο σημαίνει αναγνώριση και ενίσχυση της διαφοράς, της ποικιλίας και των μεταξύ τους αναδυόμενων οντοτήτων: δεσμών, δικτύων, δομικών συζεύξεων.

Στο εφετινό εργαστήριο εκπαιδευτικής μηχανικής επιδιώκεται η οριοθέτηση δυνατοτήτων, διαδικασιών, εργαλείων και προγραμμάτων υποστήριξης της ανάπτυξης σχολικών μονάδων ως αυτονομίες, από την οπτική της συστημικής θεωρίας και των θεωριών πολυπλοκότητας.

Πρόγραμμα:

Σάββατο 02 Οκτωβρίου 2021

18:00 – 18:20

Υποδοχή, εισαγωγή στην προβληματική του εργαστηρίου (Κοντάκος, Αν./ Καλαβάσης, Φρ.)

18:20 – 19.00

Θεωρίες, Μοντέλα και Εργαλεία Υποστήριξης Διαδικασιών Ανάπτυξης Εκπαιδευτικών Μονάδων (Φεσάκης, Γ./ Σταμάτης, Παν./ Παπαβασιλείου, Βασ.)

19.00 – 19:10

Διάλλειμα

19:10 – 19:40

Εργαστηριακή Δραστηριότητα Μηχανικής από το Εκπαιδευτικό Πεδίο (Καλαβάσης Φρ., Κρητικός Γ.)

19:40 – 21:00

Στρογγυλό Τραπέζι με συμμετοχή ομιλητών από το ευρύτερο πλέγμα εκπαιδευτικών και μη, δημόσιων και ιδιωτικών οργανισμών (Γκουτζιαμάνης, Γ., Ιντζάς, Β. & Κυριακούλης, Κ.).

21:00

Τέλος Εργαστηρίου, Μπουφές.